

2015. január 4. - **Pálffy Géza, az MTA „Lendület” Szent Korona Kutatócsoport vezetője legújabb könyvének köszönhetően tárul elénk legfőbb nemzeti kincsünk számos, eddig ismeretlen epizódja.**

A Szent Korona Sopronban című kötet a Magyar Nemzeti Levéltár Győr-Moson-Sopron Megye Soproni Levéltára és az MTA BTK Történettudományi Intézet közös kiadásában jelent meg.

Mint Pálffy Géza, az MTA BTK Történettudományi Intézetének tudományos tanácsadója már az első fejezetben kifejti, a Szent Korona kalandos sorsa „jól jelképezi Magyarország és a magyar állam több mint ezeréves viharos történelmét”. Köztudott, hogy első számú nemzeti kincsünk regénybe illő kalandokat kellett hogy megéljen. 1304-ben megjárta Csehországot, 1440-ben pedig a magyar középkor egyik legsúlyosabb és legkülönlegesebb bűncselekményének került a középpontjába. Nevezetesen ellopták Visegrád várából, a korona bevett őrzési helyéről. A híres Kottanner Ilona-féle lopásról is olvashatunk az ismeretterjesztő könyvben, melyben többéves kutatómunka eredményeit teszi közzé a történész.

A Szent Korona elfeledett epizódjait vetették papírra

Amint az MTA BTK TTI oldalán olvasható, államiságunk és történelmünk legkiemelkedőbb szimbólumának soproni tartózkodásait az elmúlt évszázadokban mind a nagyközönség, mind Sopron polgárai csaknem teljesen elfeledték. Pedig nemzeti ereklyénk történelme során négy alkalommal összesen közel két hónapot töltött Sopronban, ráadásul mindegyik esetben különleges körülmények között és egészen kiemelkedő szerepkörben. A mintegy 120 színes illusztrációval díszített kötetben a szerző olvasmányos stílusban ezeket a kalandos eseményeket mutatja be a 15. századtól a 20. század közepéig. A kismonográfiából kiderül, miként áll kapcsolatban Sopron városa koronánk legkorábbi színes ábrázolásával, s hogyan vált a 17. században – Székesfehérvár és Pozsony után – a nyugat-dunántúli település Magyarország harmadik koronázó városává. Részletes képet kaphatnak az olvasók arról is, mely helyszíneken jártak Sopronban a koronázási jelvények, ezen alkalmakkor milyen különleges szertartásokra került sor és kik láthatták egyáltalán nemzeti kincseinket.

Ahogy már a cím is sugallja, az igényes kivitelezésű könyv lapjain a méltatlanul elfeledett koronázó város, Sopron kerül a fókuszba. Így kiderül az is, hogy miként kerülhetett 1622-ben és 1625-ben is a korona egy soproni polgárasszony házába. Olvashatunk a nemzeti ereklyénk rendkívüli közszemléiről (1622, 1681), és a királykoronázási ceremónia szimbolikus jelentőségű momentumairól, így a koronázódombon végrehajtott „négy kardvágásáról” is. Ellentétben

Végre megismerhetjük a Szent Korona eddig ismeretlen útját (mno)

Írta: Adminisztrátor

2015. január 05. hétfő - Módosítás: 2015. január 05. hétfő

Pozsonnyal és Székesfehérvárral, ahol mesterségesen építették fel a koronázódombot, Sopron városában erre nem volt szükség, mivel a város felett magasodó Bécsi-domb erre kiválóan alkalmas volt. 1625. december 8-án, délben III. Ferdinánd itt vágott a koronázási karddal a négy égtáj felé, amellyel jelezte, az országot mindenáron védelmezni fogja, bárhol is érne azt támadás. A sort nem folytatjuk, helyette olvasásra ösztönözzük olvasóinkat. A kötet színes és gazdagon illusztrált, ajánljuk a magyar történelem kedvelőinek, különös tekintettel fiataloknak, egyetemistának, valamint a történelem szakos tanároknak is. **Bárány Krisztián**